

«Унція емоцій варта тонни фактів» Джон Джунор

№ 6(13), 12 червня 2017

АННА ДАВИДЕНКО: «ФСЗМК навчив мене думати не лише як піарщик, а й як рекламіст та журналіст»

Анна Давиденко про важливі навички піарщика,
казусні випадки на зйомках та викладача,
що «поїдає» студентів

Детальніше на стор. 9

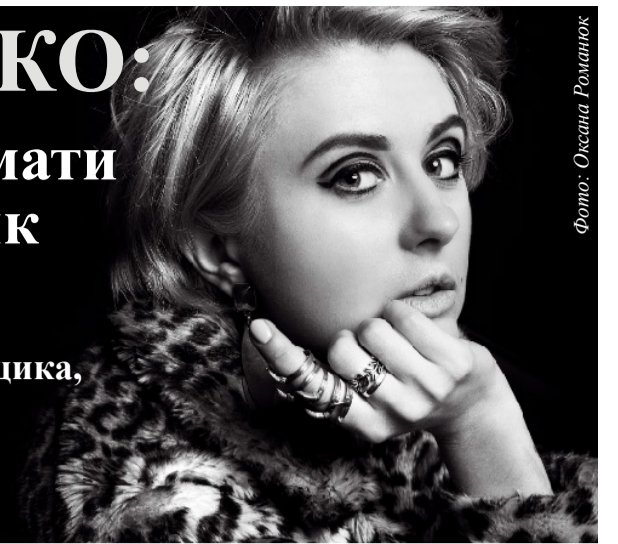

Фото: Оксана Романюк

ТИПОВІ ОЗНАКИ 1 ТА 4 КУРСУ У РІЗНИХ СИТУАЦІЯХ

Мабуть кожен із Вас неодноразово
помічав різницю між старшими та
молодшими студентами університету.
Наша редакція підготувала добірку
ситуацій, в яких можна її побачити

Детальніше на стор. 8

РЕЦЕПТ ДЛЯ ЕКЗОРЦИЗМА

Куди зникне нинішній рівень
«Гончар Інфо», і як, нарешті,
вивісити газету без запізнь

Детальніше на стор. 3

МАШИНА ЧАСУ ФСЗМК

Пропонуємо вам здійснити подорож у минуле та побачити наш
факультет від моменту його створення і до сьогоднішнього
дня. Фотоматеріали можна знайти на сторінках 6-7

Фото з особистого архіву О.В. Гудошник

СКІЛЬКИ ЗАРОБЛЯЮТЬ ЖУРНАЛІСТИ В ДНІПРІ

Працювати, щоб жити чи жити,
щоб працювати?..

Детальніше на стор. 4

Фото: Pinterest

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ:

спогади та побажання випускників
ФСЗМК

Детальніше на стор. 5

Фото: Elitefon.ru

ЗА ТА ПРОТИ:

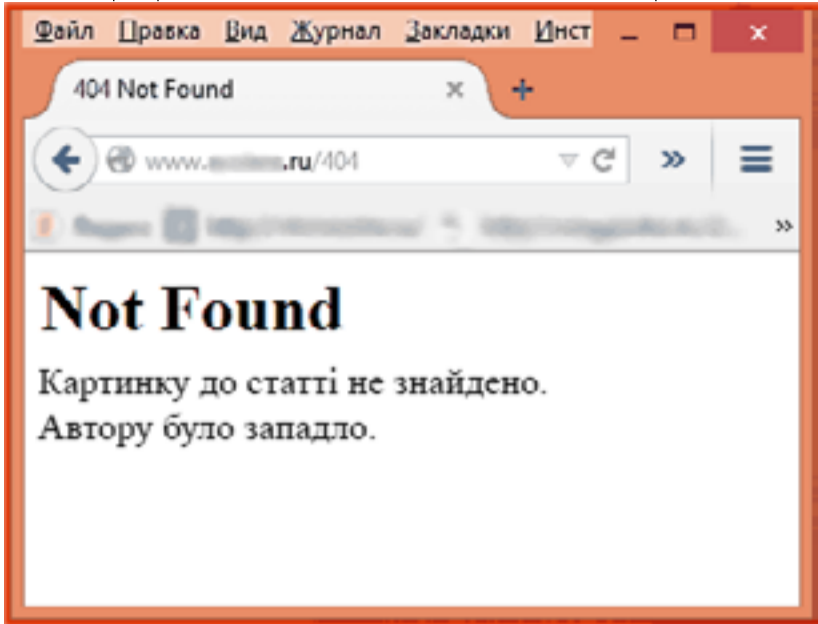
чи потрібен диплом для успішної
кар'єри у ЗМІ?

Детальніше на стор. 5

Фото: <http://finance.bigmir.net>

ВИШИВАНКА – ДЗЕРКАЛО НАЦІЇ

Автор: Максим Кисіль

20 травня о 16:00 на Європейській площі міста Дніпро відбувся грандіозний захід-флешмоб з нагоди святкування Дня вишиванки. Флешмоб проводився за ініціативою патріотичного комітету ДНУ ім. Олесь Гончара. Організаторами заходу виступили ГО «Дух нації», ТЦ «Пасаж» та організація «Арт-Голок».

«Одягнімо вишиванки, друже, Як одвічний предків талісман. Як не буде серед нас байдужих І один в нас буде отаман.» Саме із цих слів розпочалося відкриття урочистого концерту на честь Дня вишиванки.

У концертній програмі взяли участь студенти ДНУ ім. Олесь Гончара, Металургійної академії та університету імені Альфреда Нобеля.

Перед початком флешмобу ми поспілкувалися з головою культурно-масового комітету ДНУ Лілією Потапенко:

Кому належить ідея створення флешмобу?

Це була ініціатива патріотичного комітету нашого університету. Почалося все дуже неочікувано: Роман Орел (один зі співорганізаторів заходу від ГО «Дух нації») просто попросив мене поставити танець, я погодилася. Але на той момент я навіть не здогадувалася, що цей танець перетвориться у дещо масштабне.

Як швидко тобі вдалося зробити постановку та чи допомагав хтось у цьому?

Так, звісно, розмірковувати над рухами мені допомагала Аделін Уаба, танець ми поставили напролюд швидко – протягом трьох репетицій.

Як ти сама ставишся до такої національної символіки, як вишиванка?

Я ставлюся до вишитої сорочки прекрасно! Мене приваблюють різні

візерунки, котрі передають характер та настрої нашого народу. Вважаю, що вишиванка здатна прикрасити не лише дівчину, а і хлопця.

Захід розпочався із патріотичного флешмобу, до якого могли приєднатися усі охочі, після чого залунали фанфари та на сцені з'явилися ведучі із студентського телебачення Гончар ТВ.

Першим номером концертної програми став виступ «...дівчини-посмішки, дівчини – сонця» студентки Національної Металургійної Академії Аліни Стасовської із патріотичною пісню «Україна». Наступним на цій сцені залунав голос студентки ДНУ ім. Олесь Гончара Дарії Кірдаць з рядками «У єднанні на сто тисяч літ» та Анастасії Зимнюк із пісню «HAPPY END».

Яскравими посмішками прикрашали свято і найменші учасники заходу – студія сучасної хореографії Яни Якути «SWEET Family club» з драйвовими танцями.

Після декількох номерів організатори вирішили трохи підтримати атмосферу свята і розіграти серед учасників та усіх охочих браслети з українськими візерунками. Обов'язковою умовою розіграшу було доповнити прислів'я, або відгадати загадку про вишиванку чи згадати які-небудь вірші чи приказки про вишиванку. «Було досить важко згадати щось подібне, стало навіть трохи соромно...», – прокоментував розіграш звичайний відвідувач заходу Артем.

Святковий концерт закривала Шенель Тамара пісню «Як у нас на Україні».

Цього вечора дніпряни, безперечно, продемонстрували свій патріотизм та любов до Батьківщини, а кожне фото та відео із цього заходу буде ще довго приваблювати увагу сотнею людей у вишитих сорочках на вулицях нашого улюбленого Дніпра.

Ірина ПОСТОЛЬНИК

СТАЛЬНИЙ СТРИЖЕНЬ або жінка-дипломат з російським корінням

Пані Йованович проводить бесіду зі студентами Дніпровського університету

19 травня до університету ім. Олесь Гончара завітала Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні – пані Марі Йованович. Вона стала першою жінкою, яка очолила дипломатичну місію США в Україні.

Початок зустрічі

Посла США зустрічав ректор університету – Микола Поляков. Дружній візит розпочався з привітання та побажання успіхів у подальшій кар'єрі. Микола Вікторович розмовляв із пані Марі виключно англійською мовою, налаштувавши тим самим студентів на подальшу бесіду.

Кар'єра в Україні

Пані Йованович не з чуток відомо складне становище в Україні, адже у період з 2001-2004 років вона займала посаду заступника американського посла та була тимчасовим повіреним в Україні. За досить короткий проміжок часу їй вдалося стати чи не найскандальнішою фігурою в американській політиці. У 2002 році Марі Йованович підняла питання про порушення Києвом санкцій проти Іраку. Україна нібито займалася продажем партії радіолокаційних систем Саадаму Хусейну. Наслідком таких гучних висловів стало погіршення українсько-американських відносин.

Метаморфози на краще

За словами пані Марі в українській державі відбулися неабиякі перетворення: «Я вважаю, що влада і народ зазнали значних змін. Вони почали шукати перспективи та шляхи вирішення проблем. Така сила духу дійсно викликає повагу. Але, цього недостатньо». У своїй промові пані Йованович зробила акцент на сучасних проблемах України. Крім того, вона висловила бажання США підтримати Україну у цей складний період та стати торгівельними партнерами.

Російське коріння

Батько майбутнього посла США народився у Росії після революції 1917 року. Під час Другої світової війни потрапив у полон до нацистів, але зміг вижити. Дідусь за материнською лінією незабаром після Жовтневої революції емігрував до Німеччини. Мати – Надія, уродженка Німеччини. Пані Йованович мала змогу познайомитись з Батьківщиною своїх рідних під час навчання в Московському інституті. Цікавим є той факт, що в період «Холодної війни» між США та Радянським Союзом майбутній американський дипломат отримувала знання в країні, яку президент США Рональд Рейган називав «Імперією зла». Чи, може, в неї була інша мета?

РФ – друг чи ворог?

В січні 2017 року Президентом США став представник республіканської партії Дональд Трамп. Після його вступу на посаду складні російсько-американські відносини дещо змінилися на краще. Пані Йованович прокоментувала це так: «Кожна країна має власний інтерес. Ви не можете змінити географію. Росія є унікальною щодо енергетичних питань. Ми хочемо знайти спільні сфери інтересів з РФ та розвивати їх».

Освіта – запорука успіху

На питання одного зі студентів про ставлення до Болонського процесу в освіті Повноважний посол відповіла, що в багатьох українських університетах не вчать мислити критично: «Це, дійсно, - проблема суспільства. Вміння аналізувати – фундамент при досягненні успіху».

Пані Йованович висловила й стосовно знання іноземних мов, вважаючи, що основна проблема українців – лінгва. За словами Посла, саме лінгва не дає можливості суспільству стати поліглотами. До речі, Марі Йованович вільно володіє російською, англійською, французькою та киргизькою мовами. Завдяки цим знанням вона змогла побачити світ та отримати посаду дипломата в ряді держав. Протягом 10 років Посол США спромоглася попрацювати в Оттаві, Москві, Лондоні, і навіть в Могадішо (Сомалі).

Головні проблеми

Марі Йованович не залишила поза увагою Революцію гідності та війну на Сході України. За її словами, українські солдати мужньо борються за незалежність країни від інших держав. Крім того, пані Йованович наголосила на проблемі корупції, яка не дає можливості Україні розвиватися та переходити на новий рівень.

Україна – Європа

Пані Марі Йованович привітала українців з вступом до Європейського Союзу та зауважила, що роботи в країні відтепер буде більше. Вона побажала яскравих подорожей та цікавих стажувань студентам університету. Поза тим, за її словами, українські студенти, які хочуть кращої долі для своєї країни, мають проходити практику за кордоном. Але після закінчення навчання їм слід повертатися в рідний край та реалізувати набутий досвід та нові ідеї.

Ось така вона. Сильна жінка зі сталевим характером. Пані Марі Йованович - Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні.

КАТЕРИНА ГАЦЕНКО

ВІД РЕДАКТОРА

Дорогі читачі!

Редакційна колегія «Гончар Інфо» рада представити шостий випуск газети. Він присвячений нашому спільному святу. В 2017 році Факультету систем і засобів масової комунікації виповнився 21 рік! Цей випуск є останнім для постійної редакції, тож ми зі смутком прощаємося з виданням (ага, слези на очах (верстальник)), над яким працювали протягом кількох останніх місяців.

У святковому випуску «Гончар Інфо» ми хочемо привітати викладачів, адже наш факультет – це не тільки місце роботи для них, але й їх життя. Дорогі викладачі, дякуємо вам за великий внесок у розвиток факультету, у розвиток науки, у розвиток нас – ваших студентів. Саме ваша плідна праця дала змогу Дніпровському факультету журналістики стати одним із кращих в Україні!

Що ж ми презентуємо у спеціальному випуску «Гончар Інфо»?

- Знову розглядаємо питання, яке постає перед кожним другим студентом: чи потрібен диплом, щоб зватися журналістом? Про це розповідають працівники місцевих ЗМІ у рубриці «Тематична».
- Чи знаєте ви історію створення нашого факультету? Журналісти «Гончар Інфо» відтворили в ілюстраціях історію виникнення ФСЗМК з найцікавішими фактами життя.
- Ви коли-небудь бачили машину часу? Ні? Історична рубрика вже готова перенести вас у минуле. На вас чекають зупинки у середині 90-тих та на початку 21 століття!
- Критика «Гончар Інфо» на сторінках видання – такого ви ще не бачили! Наш факультетський «колумніст» Ігор Малієнко презентує власні погляди на «Гончар Інфо» та аналізує роботу газети від моменту створення до сьогодення випуску.
- На особливу подяку заслуговують люди, які керували процесом створення «Гончар Інфо». Ольго Євгенівно, Оксано Вікторівно, дякуємо вам за страх залишитися на перекладання, за критику, за вправлені тексти, за тремтять руки під час надсилання текстів на перевірку, за вашу допомогу, любов до нас, за наш спільний навчальний проект, який нам все-таки вдалося реалізувати!

ВІД ВЕРСТАЛЬНИКА

Ми отримали свій тренажер у вигляді Гончар Інфо. Однак як змусити людей із вагою 100+ за нього сісти. ТА НІЯК. І ось чому:

1. Тексти. Як можна щось робити, коли ланцюжок рветься на кожному з етапів розробки тексту. У більшості випадків авторам або відверто начхати на свої тексти, або писати не навчилися. Зате як треба бали заробити перед заліком, так усі аж побігли. Результат - такий треш, що молюсь і плачу.
2. Теми. Слава Богу вже нема тих ідіотських топів і лайфхаків. Передивились ютуб і пхають тепер це все у газету. НЕ ПРОКАТИТЬ. Ютуб, інтернет і газета – різні речі.
3. Організація. Редактор у нас перетворився на людину, яка передає текст від автора до Оксани Вікторівни. А потім голов.ред та ми з Валерією маємо розгрібати ту купу сміття на вихідних за день до дедлайну.
4. Самоцензура. Наші дітки знову зобаялися викладачів перед сесією. Бали усім потрібні? Та фіолетово на ті бали, ви себе поважайте перш за все! Як можна спілкуватися з людиною і давати їй текст писати, якщо за першої поправки викладача: «ось тут треба замінити про табло, бо для декана це святе» ви біжите і виправляєте свій текст. Де ваша повага до себе??
- Висновки: Я би з радістю продовжив цю тему, однак краще дам настанови першому курсу.
1. Не відкладайте дедлайн, якщо чийсь текст не готовий – до біса його. Хай краще буде 5-7 сторінок.
2. Жорстка редакція. Автор – це раб редакторів і його треба шмагати за все, тільки так буде користь і нормальні тексти.
3. Верстальники. Створіть те, що не змогли ми – модульна верстка, погугліть, що це таке.
4. Викладачі. Коли вже ті, хто ніфіга не робив будуть реально усе літо сидіти в універі. Робити «газету для збіднілих» - не вихід. До побачення.

Микита ГОРОДИВСЬКИЙ

Гончар Інфо

Газета студентів факультету Систем і засобів масової комунікації Дніпровського національного університету ім. Олесь Гончара

Випусковий редактор
Заступник редактора
Редактори рубрик:
«Життя, як воно є»
«Поміркуймо»
«Гаманець»

Оксана АЛЕКСЕЄНКО
Катерина МОЙСЕЄНКО

Карина ОЛІЙНИК
Оксана ЛИСЯК
Олена КОНДРАЦЬКА та
Анна ГРЕБЕНЧУК
Ігор МАЛІСНКО та
Анастасія ГЛУЩЕНКО
Катерина МОЙСЕЄНКО та
Валерій ДРИГОЛА
Вікторія ДУЛІНОВА та
Єлизавета ГИМБІЛЬ
Валерій ДРИГОЛА та
Анна ВОЙТ
Микита ГОРОДИВСЬКИЙ,
Максим ГОЛУБ та
Валерій ДРИГОЛА
Маргарита РАЙКО
Богдан ЗВОНІК

«Особливе»

«Машина часу»

«Цікавинки»

«В об'єктиві»

Дизайн-макет

Коректори

З усіх питань звертатися на пошту редакції:
goncharinfo.fszmk@gmail.com

МИ НЕ СТОЇМО НА МІСЦІ

Вперед тільки з найкращим

Створення факультету журналістики відбулося у 1991 році. За наказом Демченко Володимир Дмитрович мав сформувати кафедру журналістики. Того ж року спеціальність «Журналістика» вже користувалась попитом у багатьох студентів.

А вже у 1996 році з'явилася нова спеціальність - «Міжнародна інформація».

«Готуючи спеціалістів з різних аспектів масової комунікації на нашому факультеті, ми привчаємо їх до того, що всі вони – з одного великого гнізда...» - коментує Володимир Демченко.
«Улюбленого та рідного гнізда!» - підкреслюють студенти.

Складна робота у 5 років над розвитком журналістського відділення та майже двадцятирічна підготовка журналістів за допомогою факультативів надала можливість створити факультет систем і засобів масової комунікації.

Улюбленим місцем прогулянок та побачень у студентів ДНУ ім. Гончара нині є парк ім. Тараса Шевченка.

А у вільний час студенти можуть відвідувати різноманітні гуртки для розвитку творчого потенціалу в Палаці Студентів.

Нагадуємо: ДНУ ім. Олеся Гончара входить у список найкращих ВУЗів країни, а ФСЗМК посідає друге місце у списку українських факультетів журналістики. У 2017 році факультету систем і засобів масової інформації виповнюється 21 рік. Вітаємо!

Анастасія РЕЗНІК
Поліна КАПКАНЕЦЬ
Ольга МИЛЕНКО
Малюнки: Аліна **ВОВКОБОЙ**

РЕЦЕПТ ДЛЯ ЕКЗОРЦИЗМА

Куди зникне нинішній рівень «Гончар Інфо» і як на-
решті вивісити газету без запізнь

Останній у цьому навчальному році випуск «Гончар Інфо» не може стати чудовим інформаційним приводом. Принаймні я точно не пройду повз! І це незважаючи на те, що багато хто пропонував висловитись щодо блокування російських сайтів на території України. А що там писати? Хто захоче – той буде користуватися. Не в Північній Кореї живемо. Способи знайдуться. А от сам закон мені наразі вбачається безглуздішим, ніж другий шар фарби.

Наприкінці минулого семестру я вже брав на себе відповідальність розписати основні моменти роботи з «Гончар Інфо». Але, на жаль, широкій публіці стаття представлена не була. Статус номера не той. Вважай, написав для полиці в столі.

Обговорювати, до речі, є що, бо далеко не всі світлі мрії втілюються в реальність. Якщо надалі «Інфо» планують переробити з «Аста Diurna по-журфаківськи» в досить солідний і відкритий навчальний проект, то слід вже зараз активно дискутувати щодо всіх суперечливих моментів і давати відповіді на неоднозначні питання.

Про ТОПі і «лайфхаки» писати я, звичайно, не буду. І так зрозуміло, що подібні структури краще залишити для «павутини». Там і облішили. Цього семестру в «Інфо» не було жодної статті в даних форматах. Ну й будемо вважати, що від того позбавились!

Донести до світлих голів нашого факультету хотілося б от що! П'ять місяців тому я написав, що «стала редакція – один із справжніх проривів семестру, що наступає. По-перше, не буде плутаниці з тим, хто, що і в який номер пише. По-друге, оперативний обмін інформацією між викладачами та студентами забезпечить швидкість. По-третє, ми стали більш досвідченими, а керівництво у свої руки отримали найвідповідальніші. Забезпечити планомірну і структуровану роботу – наше основне завдання». Цікаво, що я все правильно написав, і всі три пункти були виконані, але... Це все одно не забезпечило вчасний вихід номерів. Не хотів би сказати, що прогресу зовсім ніякого, та налаштування оперативності в повній мірі ми не відрегулювали. Серед усіх випусків газети, відносно(!) вчасно вийшов лише один – перший (на момент створення матеріалу я ще не знаю чи вчасно вийшов цей номер).

Ситуація наштовхує на думку, що справа тут зовсім не в редакції. В умовах навчального проекту наріжним каменем оперативності є журналісти, що пишуть в номер. Саме їх байдужість, неточності й навіть плагіат затримують весь ч. Ефект доміно виходить: гальмують журналісти, гальмує редакція, гальмують ті, хто верстає. Дієвих виходів з ситуацією поки не бачу, адже рекомендувати журналістам краще писати – все одно, що рекомендувати футболістам краще бити. Від чудодійної сили думки удар точнішим не стане, так само й пальці по клавіатурі швидше бити не будуть.

Що до самої редакції, то тут зміни, насправді, теж цілком косметичні. А пам'ятаєте чого чекали? Глобальний прорив! Але не зараз. Головний обов'язок редакторів рубрик – сказати чи можна відправляти писанину на перевірку й переписати в разі чого. Були випадки, зокрема у мене, коли надісланий текст відверто поганий і варто було відправляти автора у відставку й писати все самому. Роль редакторів рубрик, безперечно, збільшилась, але не настільки, щоб вважати їхню старанну роботу ключовим фактором якості «Інфо». У загальній ієрархії вони відіграють чи не найменшу роль. І цілком ясно, що особливої різниці – постійна наша редакція чи змінна – немає. Поки без проривів, друзі.

Раніше я пропонував Оксані Вікторівні різати по живому і змінювати редакторів протягом семестру, якщо ті не можуть впорати-

ся зі своєю роботою (за принципом «The New York Times»: проколосся – на вихід). На мою думку, це могло б бути сильною мотивацією працювати якнайстаранніше. Мушу визнати, що я помилювався з такими «умовиводами». Існує ймовірність неодноразової(!) ротації керівництва в межах однієї рубрики, що, насправді, поверне нас назад до моделі змінної редакції, що було б кроком назад. Адже рівень і частота проколів «The New York Times» і «Гончар Інфо» знаходяться приблизно на різних кінцях Всесвіту. Зміна редакції на початку кожного з семестрів – оптимально і виправдано. Мушу це визнати.

На основі написаного вище в когось може скластися хибне враження, але запевняю – мені подобається «Гончар Інфо». Але подобається короткими чергами. Як тільки я перечитую 5 або 6 матеріалів, стає зрозуміло, що слід негайно закрити цей pdf-файл. І причиною того є велика кількість шаблонів, за якими зазвичай пишуть шкільні твори. І не надто я вже «крутий писакса», аби стверджувати щось подібне, але нотка прагматичного шаблону присутня у кожному третьому тексті. Особливо це видно, коли регулярно читаєш «дорослу» публіцистику.

Незважаючи на це, «Гончар» вже має хоч і не великий, але все ж РІВЕНЬ. Порівняйте хоча б наш найперший випуск (у першому семестрі!) з кількома останніми. Прогрес можна роздивитися навіть без окулярів. Не знаю, що думають викладачі, та у вузьких колах витають побоювання, що перший, а тоді вже другий, курс в силу банального недосвіду цей рівень невідомо опустить. Не маю намірів сумніватися, що в цьому випадку «притягнуть» підмогу... тобто нас. Але буду стояти на своєму – це ніяк не на користь нашим майбутнім колегам.

Наразі бачу лише один реальний спосіб не втратити рівень – дещо змінити загальну концепцію газети. В ідеалі має вийти «навчальний мутуалізм»: студенти підтягують рівень газети, газета розвиває навички студентів. У нас цього не вийшло. Бо основним аргументом на користь роботи була фраза Оксани Вікторівни «де газета?». А потрібно було виганяти внутрішніх бісів!

За допомогою цього матеріалу хочу запропонувати першокурсникам, що наступного року матимуть змогу відчути себе журналістами, змінити вектор розвитку «Інфо». Сьогодні навчальний проект орієнтований на викладачів, бали і пташечки в спеціальному списку істинних роботаг. Та, можливо, слід зробити «Інфо» газетою, орієнтованою, грубо кажучи, на народ? Більше авторського стилю, більше нестандартних поглядів, більше думок і розширення списку тем. Варто здійснити перехід від відвертого просвітництва до обговорення, коли це не стосується рубрики «новини». Звертаюся саме до студентів, бо жодного разу не бачив, аби викладачі ставали перешкодою для якісно втілених у життя ідей. Якщо хтось думає, що «краснописання для народу» ніяк не розвиватиме журналістські таланти, то поспішаю відразу розвіяти всі подібні міфи. Крім того, статус «НАВЧАЛЬНИЙ проект» буде збережено!

Пропоную викладачам після врочистої промови до майбутніх другокурсників щодо всіх труднощів випуску газети, включити в процес навчання обов'язкове прочитання цієї статті, аби вона стала певним мостом між минулим і майбутнім. І хоч обмеження в кількості знаків не дає мені висловитися більш розгорнуто, та вважаю, що всі думаючи студенти зрозуміють загальний напрямок моїх думок і зроблять відповідні висновки.

СКІЛЬКИ ЗАРОБЛЯЮТЬ ЖУРНАЛІСТИ В ДНІПРІ Працювати, щоб жити чи жити, щоб працювати?

А скільки справ одночасно робите Ви?

Люди стають журналістами з різних причин: хтось відчуває, що це його покликання, когось манить престижність професії, хтось любить «бути в тренді». І мабуть, мало хто приходить у журналістику з метою стати мільйонером, але все ж такі нас всіх цікавлять «грошові питання». Замість того, щоб гадати, якою ж буде наша зарплата за спеціальністю, ми розпитали безпосередньо журналістів Дніпра. Тож, що ми з'ясували.

Яка середня зарплата журналіста в нашому місті?

Здається, поняття «середня» по-різному сприймається різними представниками ЗМІ, адже суми називали такі: то 3-4 тисячі гривень за місяць, то 5-8 тисяч. Що ж, прийнятні нам тепер відомий діапазон розміру зарплат!

Від яких факторів залежить розмір зарплати журналіста?

1. Посада. Першочергову роль у заробітку медійника відіграє те, яке місце він займає у редакції. Редактори рубрик та головний редактор отримують більше, ніж рядовий журналіст.

2. Досвід роботи. Молодий недо-

свідчений журналіст на своєму першому місці роботи зазвичай отримує ставку 3-4 тис. грн в місяць. Щоб отримувати 5 тисяч і більше, потрібно пропрацювати за спеціальністю хоча б рік-два.

3. Місце роботи. Цей фактор має не таке важливе значення, але все ж такі журналісти, що працюють на телебаченні, отримують трохи більше тих, хто числиться в газетах та інформгентствах: від 5 тисяч гривень у місяць. До речі, цікавий факт: зі слів дніпровських працівників ЗМІ, оператори зазвичай отримують навіть більше, ніж журналісти.

Чи існує в Дніпрі практика оплати роботи гонорарами?

Раніше журналіст у Дніпрі отримував і ставку, і гонорари (окрема плата за написані матеріали). Але зараз така практика зустрічається рідко, причому спосіб оплати залежить від власника видання. Гонорари в Дніпрі найчастіше отримують журналісти-фрілансери. Їм платять 200-300 грн. за рядову статтю чи фоторепортаж (якщо це, звичайно, не якийсь «вибуховий» ексклюзив, тоді оплата стає в рази більшою).

А от спеціальні кореспонденти центральних каналів працюють тільки на гонорарній основі: скільки сюжетів зробив, таку зарплату й отримав. Як повідомляють журналісти, в минулому році сюжет тривалістю 3-4 хвилини оцінювався в 120 грн.

Як заробляти більше?

«Додаток» до зарплати можна отримати в деяких інформаційних агенціях Дніпра за організацію платних прес-конференцій. Той, хто знайшов клієнта, отримує 10% від вартості конференції.

На місцевому телебаченні непоганим варіантом підзаробити є створення власних ТВ-проектів (часто рекламних або рекламно-інформаційних). Таке явище характерне лише для містечкових ЗМІ. Ініціатор створення проекту має сам знаходити спонсорів, продавати проект, а гроші, що залишаться від виробництва і розміщення продукту в ефірі, дістаються автору.

Повертаючись до теми фрілансу...

Поспілкувавшись з медійниками і зрозумівши системи оплати в місцевих ЗМІ, ми подумали: «А чи є ще варіанти для журналіста, окрім роботи на виданні?».

Напевно, всі знають про біржі фрілансу в інтернеті, де можна знайти замовлення статей на різну тематику. Пройшовши по таких сайтах, ми з'ясували, що одна стаття обсягом 2,5 тис. знаків у найкращому випадку коштує 100 грн. Є оголошення, де роботодавці пропонують оплату 25 грн за 1000 знаків. У таких пропозиціях часто міститься примітка: «Знання юридичної/медичної тематики обов'язкове». Але щодо того, чи називається такий спосіб заробітку «журналістикою», тут ще можна посперечатися.

Ще одним варіантом заробітку грошей своїм «пером» є блогінг. Розміщуючи рекламу на власному ютуб-каналі, публічній сторінці в соцмережах чи сайті, можна непогано заробити. Але тут вже немає чіткої інструкції, як досягти мети. Необхідно «відчувати» аудиторію, мати фантазію, оригінальність і навіть харизму.

Дорогу здолає той, хто йде. Тож вперед! Бажаю всім творчої наснаги!

Олена КОНДРАЦЬКА

СКІЛЬКИ КОШТУЄ ВОДИЙСЬКЕ ПОСВІДЧЕННЯ?

Автор: Максим КИСЛІВ

МРІЯТИ НЕ ШКІДЛИВО або на що б студенти ФСЗМК витратили «вільні» гроші

Харчування, проїзд, канцелярія, новий одяг... Список речей, на які студенту потрібні гроші, можна продовжувати довго. Але уявімо, що всі планові покупки завершено, щомісячні обов'язкові витрати враховано, і, яке щастя, у вас залишилось 100 (а може, навіть 1000 чи... 1 000 000) «зайвих» гривень «для душі». На що б ви їх витратили? На це питання відповідають студенти нашого факультету. Перед тим, як продовжити читати, пропонуємо зупинитись на хвилину й вирішити для себе, чого ви дійсно бажаєте. Не важливо, буде це дрібниця за 100 гривень чи п'ятикімнатний пентхаус у центрі міста. Визначилися? Тоді вперед – дізнатися, чого ж хочуть студенти.

Максим

На 100 гривень я накупив би смаколиків, можливо, бананів. Тисячу я витратив би на ролик або хороші ракетки для тенісу. Мільйон - то забагато, проте нічого кращого ніж віддати їх родині я не бачу.

Валерія

Три морозива та букет квітів для мамі – моє бажання в 100 гривень. Парфуми, помаду та тортик для родини - така приємна обійдеться приблизно в тисячу. Наостанок найкращий лот -1000000 гривень, частину я витратила б на подорожі по світу, половину відклала б у схованку (на чорний день).

Настя

Мрій у мене багато, і вони постійно змінюються. Найменшу суму я витратила б на міді, рибу й крабові палички. Тисячу на цікаві книги та всіляку дурницю, яку тільки забажаю. В останньому варіанті - це купівля житла, подорожі за кордон, крутий собака, фотоапарат, техніка, курси водіїв, екстремальний відпочинок, трохи вклала б в якийсь бізнес.

Сергій

100 грн - сума мала для потрібної речі, тому витратив би на харчування.

1000 грн - на якусь маленьку радість: нещодавно портфель собі купив, хоча великої необхідності в ньому не було. Придбав би квитки туди, куди хотів поїхати давно. Навіть витратити ці гроші на рідних принесло мені радість. Нарешті, мільйон гривень - це сума не для дрібниць, один із чудових варіантів придбати квартиру, яку до цього винаймав.

Оксана

На сто гривень я куплю солодощів, 1000 гривень я витрачу, щоб влаштувати вдома свято, на мільйон я поїду в інше місто або країну і почну там нове життя.

Микита

Сто гривень заплатив би за тренування. Тисячу зберіг би і накопичував далі, аби пізніше купити краще обладнання для фотоапарату. Мільйон я б подарував своїй дівчині, якої поки що не має.

Богдан

Все просто : 100 грн - шаурма, пиво, солодощі, гітарні медіатори.

1000 грн - квиток на рок-фест, гарні струни і пара гарних футболок із секунду.

Національний парк Цзючжайгоу

1000000 грн - будинок в горах, рушниця, Fender Stratocaster, що залишилась – батькам

Вероніка

Якщо надлишок грошей, то 100-1000 грн піду на місцева благодійність, а за мільйон хочу організувати стартап: еко-парк, fair trade ферму або переробку відходів, на худий кінець.

Наталія

Перші дві суми для смачної їжі та одягу, а мільйон для власного розвитку: курси з психології, режисури, акторської майстерності, хореографії і т.п.

Валерій

100 грн - сходить би в «McDonald's», 1000 грн витратив би на близьку людину, зробив би подарунок. Маючи цілий мільйон, я б просто насолоджувався життям: дороги автомобілі, подорожі, розваги, готелі.

Марія

У першому випадку придбала б жуйки « I love you», у другому – витратила б на одяг, в останньому - поїхала б до Франції (де обов'язково знайшла б спосіб побачити рибу-наполеон, а може і скуштувати її), до Нідерландів (поля тюльпанів чекають на мене), Ванкуверу, Іспанії і ще багатьох різних країн. Відвідала б «Діснейленд», побувала б на кольорових скелях Чжан'є, національному парку Цзючжайгоу, острові Бора-Бора та Криті. Це тільки перше, що мені спало на думку, цей список може бути нескінченним.

Анастасія

За 100 грн придбала б обруч для волосся, за 1000 грн сходила б до салону краси, а за мільйон відкрила свій бізнес, купила будинок і машину.

Максим

За 100 грн сходить би в кіно на прем'єру фільму з друзями, може на «Пирати карибського моря -5».

1000 грн витратив також би на про-

ведення часу з друзями, але більш «лакшері».

За 1000000 грн поїхав би на фестиваль у іншу країну, купив би техніку для будинку.

Можна зробити висновок, що більшість студентів найменшу суму витратили б на їжу, тисячу - скоріше на розваги чи одяг. Такий прекрасний і поки недосяжний мільйон відклала б на будинок, саморозвиток і подорожі.

Насправді, така «вправа» є дуже корисною. Подібні роздуми допомагають нам зрозуміти, що саме приносить нам задоволення, чого ми хочемо, сприяє програмуванню себе на нові цілі. Тож доповнимо відому фразу так: «Мріяти не шкідливо, а навіть корисно».

Проте на мріях зупинятись не варто. Потрібно працювати та прагнути більшого, хоча все завжди починається з малого. Як говорив Черчіль: «Деякі люди мріють про великі справи, а деякі не сплять, а здійснюють їх». Головне - не забувати мріяти й діяти.

Довідка:

Риба-Наполеон проживає у водах острова Факарава у Французькій Полінезії. Найбільший представник роду губанів Маторі. У середньому доросла особина важить до 200 кг і в довжину досягає двох метрів. Кольорові скелі Чжан'є - барвисті гірські формування Геологічного парку в провінції Ганьсу, Китай. Ці гірські утворення - унікальний тип геоморфології.

Національний парк Цзючжайгоу - заповідник в Китаї, розташований на висоті понад 2000 метрів

Fender Stratocaster - модель електротитра, розробленої у 1954 році Лео Фендером, Джорджем Фуллертоном, Фредді Таваресом і Біллом Карсоном.

Анастасія СОЛОД

Ціна «метаморфози» пішохода в водія

У наш час наявність водійського посвідчення відкриває перед студентом багато дверей. З'являється можливість працювати кур'єром, водієм таксі або на маршрутному транспорті. Однак, щоб заробити таким чином, потрібно самому спочатку викласти немало грошей. Варто звернути увагу, що є два шляхи отримання посвідчення: чесний та не дуже. Ми розглянемо обидва.

Перший етап чесного шляху – автошкола

Якщо ви хочете перевірити власні сили та довести, що водити авто легко, то вас чекає довгий і складний шлях. Усе починається з автошколи, яка може обійтись вам від 2500 до 5000 тисяч гривень. Чому так дорого? Зазвичай, у що вартість входить теорія, яку вивчають три місяці, практика та бензин.

Особливу увагу хотілося б приділити практиці. Дуже часто автошколи хитрують дають і практики менше, ніж передбачено за документами. Відповідно до нормативно-правових актів України вас не допустять до екзамену, якщо «відкатуно» менше, ніж сорок дві години. А так як більшість автошкіл пропонують усього лише десять занять по дев'яносто хвилин, то в результаті ми маємо лише п'ятнадцять годин, що майже у 2,5 рази менше, аніж повинно бути. Та не переймайтесь, у них є усі необхідні документи з вашим підписом. Саме тому, перед тим, як щось підписувати та платити власні кошти, ретельно перечитайте договір.

Другий етап - довідка

Обов'язковою є медична довідка. В автошколі вам можуть повідомити, що дістануть цю довідку за 200 грн, тим самим позбавляючи зайвих клопотів. А ті, хто проходить медичну комісію самостійно, кажуть, що виходить навіть дорожче, особливо з урахуванням усіх «добровільних» внесків

Третій етап - екзамен

На цьому етапі починаються витрати в ДАІ. Коли ви дійшли до здачі екзамену, найперше, що потрібно, – це сплата квитанції у пункті ДАІ. Ні, це страхування не вашої майбутньої машини, а їхнього «Запорожця», якщо ви його ненароком подрапаєте чи знімете двері.

Спочатку потрібно скласти теоретичну частину – це двадцять питань, до яких вас готували протягом трьох місяців у автошколі. Якщо у вас не вийшло з першого разу, то нічого страшного. Теорію ви маєте право перекласти скільки завгодно, головне - не робити дуже велику перерву - максимум два місяці. Коли ж ви приходите на перекладання, то маєте заплатити двадцять гривень та ще шістнадцять комісії. У сумі всього тридцять шість. Саме стільки ви будете платити кожного разу після своїх невдалих спроб.

Після теорії на вас чекає практична частинка екзамену. Вона складається з трьох етапів: естакада, гараж та розво-

рот. Практичну ж частину, на відміну від теоретичної, ви маєте право перекладати лише три рази. Після трьох поразок вас відправляють на повторний курс автошколи.

Якщо ж ви пройшли й цю частину, то вітаю: найстрашніше позаду. Далі вас сфотографують на посвідчення. Як правило, це безкоштовно.

«Не дуже чесний шлях» - домовленість з інструктором

Він починається з того моменту, як ви переходите до екзаменів. Автошколи заздалегідь можуть запропонувати «вирішити» це питання через них, тобто за певну суму вас позбавлять клопоту здавати ці іспити. Як теоретичну, так і практичну частини. Та це вийде дорожче, ніж домовлятися на місці з тим, хто приймає у вас екзамен, тому що деякий процент йде директору. Якщо ж не бажаєте проходити через усі ці розмови, то середня ціна такої «послуги» у нашому місті 2000 гривень. Особисто – то 1600-1700.

Також є варіант заплатити лише за одну з частин іспиту. Зазвичай, це практична частина. Чому? Тому що на теоретичній усе залежить лише від вас. Ви маєте комп'ютер із заздалегідь завантаженою програмою, до якої ніхто не матиме доступу. Тож «завалити» вас неможливо.

Що ж стосується практичної частини, то тут усе набагато простіше. Поруч із вами сидить людина, яка має такі самі педалі гальм та газу. А людям, як відомо, гроші зайвими не бувають. Саме тому, за особистою статистикою, з трьох людей, які пройшли школу, практику та пробний екзамен в автошколі, ніхто не здав.

У тій самій машині на вас можуть почати морально тиснути, доводити, що ви не вмієте керувати автомобілем. Врешті-решт вам скажуть, що екзамен скласти шансів нема. Нагадую: дається всього лише три спроби. Чи є це прямим вимаганням хабара чи «дружня порада», кожен вирішує самостійно.

Сумні висновки

Мушу сказати, що всі настільки звикли до корумпованості ДАІ, що про це в обличчя кажуть учителі шкіл. А в екзаменаторів навіть є особисті прізвиська. Так перед моєю здачею мені відразу сказали, що я потраду до того, кого зовуть «Інквізитор», і що можу не сподіватись на чесну гру.

Платити лише за практичну частину особисто - 700 грн, з автошколи – 800. Після цього отримуєш права і разом з тим упевненість у власній нездатності.

У підсумку ми маємо, що, обравши чесний шлях, потрібно викласти від 3000 до 5500 грн. В іншому випадку, з поміччю, - 3700 -7500. Офіційний заробіток у дашників не дуже великий, а новенькі машини звідкись усе ж таки беруться на подарунок.

Анастасія НОСОВА

ВІД ШИРОГО СЕРЦЯ: СПОГАДИ ТА ПОБАЖАННЯ ВИПУСКНИКІВ ФСЗМК

Успішні журналісти та випускники ФСЗМК долучилися до привітання з нагоди Дня Народження рідного факультету.

18 травня нашому рідному факультету систем і засобів масової комунікації виповнився 21 рік. З нагоди Дня Народження ми вирішили переказати щирі вітання любому факультету і висловити слова подяки нашим цікавим, оригінальним, неймовірним та енергійним викладачам від випускників минулих років, які досі пригадують свої студентські часи з теплом та любов'ю.

Усім випускникам ми поставили два запитання: «Яку роль у їх житті зіграв факультет?» та «Що ви побажаєте факультету на майбутнє?».

Юлія Єсаулова, Co-Founder/Owner в Corporate Media Agency, випускниця 2002 року:

Факультет відіграв важливу роль у моєму житті. По-перше, він звільнив мене від необхідності вивчати математику, і вже тільки за це отримав заслужений Оскар. Другий Оскар йде до Лилі Василівни Темченко та Ірини Станіславівни Бучарської! За те, що змусили прочитати, навчили любити неосяжну українську і зарубіжну літературу. За любов до предмету, вміння залучити студентів до роботи і приголомшливу акторську гру свою золоту статуетку забирає Оксана Василівна Гудошнік! Цитата: «Ви дивитесь на мене і думаєте: Боже, ця божевільна жінка махає руками, як актор театру кабукі» - ми пам'ятаємо все, Оксано Василівно.

Мені шкода, що ніхто з вас не побачить, як Володимир Дмитрович Буряк, встрибуючи на парту прямо посеред лекції, кричить: «Геть нудьгу!» Закрито навіки шлях і в туманний, але дивовижний світ елітарного кіно - ніхто, на жаль, не здатний так тонко і проникливо розповісти про великих творців кінематографа, як покійна нині Ірина Михайлівна Нікітіна. Світлий смуток. Безмежна вдячність. Вічна пам'ять.

Наш факультет ніколи не стояв на місці. Все найновіше, актуальне і нестандартне було зосереджено всередині факультету ФСЗМК. Я вітаю нашу альма-матер з річницею!

Я бажаю процвітання і талановитих студентів (мій старший син, до речі, в цьому році буде вступати на рекламу і PR). Геть нудьгу! Хай живе свобода і творчість!

Олена Андрющенко, кореспондент газети і сайту «Дніпро вечірній», випускниця 2003 року:

Перше, що я зрозуміла: журналістика - це щоденний виклик. Щоб залишатися в професії - потрібна особлива мотивація. Це жага справедливості, бажання змінити світ і абсолютна впевненість, що це тобі під силу. Хочу віддати належне талановитим викладачам ФСЗМК, які, перш за все, мотивували, дарували впевненість у собі, вчили свободі мислення. Вони надихнули йти вперед, дали старт, розширили горизонти... За це я дуже вдячна! Мої успіхи - це Ваша заслуга!

Хочу побажати своєму улюбленому факультету і його викладачам креатив-

них звершень і талановитих студентів! А майбутнім журналістам бажаю проводити з радістю і користю кожен день в стінах ФСЗМК!

Ганна Вернигорова, журналіст 9 каналу, випускниця 2004 року:

У моєму житті ФСЗМК зіграв колосальну роль, змінивши світосприйняття. Ті знання, які ми отримали, в подальшому стали в нагоді і в самій професії, і в житті. Насправді, я згадую факультет, викладачів і процес навчання з великою теплотою. То був «золотий» час, хоч і пекельно важкий.

Я від широкого серця вітаю рідний і улюблений ФСЗМК з Днем Народження. Бажаю процвітання, яскравих, талановитих і працьовитих студентів. Дай Боже, щоб у всіх нинішніх і майбутніх студентів були такі ж почуття до рідного факультету. Величезне спасибі кожному викладачеві за велику працю та терпіння.

Юлія Стасенко, event-expert, Кон-ферансьє Року премії «Артис» 2016 року, випускниця 2005 року:

Навички, набуті під час навчання на факультеті, особисто мені допомагають у всіх нових проєктах, в роботі і в побуті. Я все ще з особливим теплом згадую університетські роки! Цікаві лекції, можливість спілкуватися з кращими викладачами і реалізовувати свій творчий потенціал.

Хочеться побажати ФСЗМК розвитку, вдосконалення технічної бази, хороших зацікавлених в освіті студентів. Хочеться побажати, щоб випускники своїми досягненнями піднімали рейтинг факультету. Процвітання і професіоналізму! Всім викладачам - творчого натхнення для найцікавіших лекцій, майстерності і терпіння, адже навчання студентів - це завжди нелегко! Миру, можливостей і нехай наш факультет залишається найкращим і найцікавішим.

Ірина Стороженко, кореспондент програми «Вікна-новини», СТБ, випускниця 2008 року:

Вступ на журфак в 16 років для мене був, звісно, чимось захмарним, тому знання, що отримувала, хапала, ніби повітря. Головне, напевно, це те, що за 5 років навчання остаточно ствердилася у тому, ким я хочу бути. І жодного разу після отримання диплома про це не пошкодувала, не розчарувалася. Викладачам вдячна надзвичайно - пристрасні, цікаві, вимогливі. Для мене студентські роки - дуже світлий час. Спасибі всім причетним за це.

Факультету бажаю талановитих студентів, які стануть журналістами, а не оберуть інший шлях.

Артем Дубина, прес-офіцер полку АЗОВ, випускник 2008 року:

Факультет для мене мав і досі має велике значення. Мабуть, саме під час навчання тут я отримав найбільше тих знань, які використовую в повсякден-

ному житті, а також навчився критично ставитися до всієї інформації, яку отримую, що дуже важливо в наших умовах. ФСЗМК бажаю розвиватися та тримати високий рівень підготовки студентів. Студентам же - бути наполегливими та не жаліти себе, ще встигнете відпочити.

Роман Панасенко, випусковий редактор проєкту «Сюрприз, сюрприз» з Машею Єфросиніною на СТБ, випускник 2008 року:

Навчання на факультеті наблизило мене до моєї мрії, постійно надихало. Часом, мені здавалося, що я поринав в атмосферу творчих і креативних людей, а інколи я все ненавидів, особливо, коли на першому курсі всі хлопці з нашої групи завалили іспит з української мови. Мені дуже запам'ятався похід нашої групи в театр на 3-му курсі. Я його тоді організував. Лілія Василівна Темченко хотіла, щоб ми хоч якось культурно «провітрилися». Ми пішли в театр одного актора «Крик». Я ще навмисно обрав виставу «Гріх» за Коцюбинським, щоб потішити Лілію Василівну. Я був в шоці, коли вистава закінчилася. Вся група з 30 чоловік просто сиділа в заціпенінні і витирала сльози... А особливо я запам'ятав, як плакала Лілія Василівна... Це було круто, коли вся група на чолі з викладачем пережила свого роду катарсис.

ФСЗМК я бажаю процвітання, а всім викладачам терпіння і витримки, адже з нами, молодими, творчими та креативними, часом буває дуже складно. І, звісно, побільше студентів, якими факультет міг би пишатися.

Максим Мірошніченко, блогер, випускник 2009 рік:

Факультет мене познайомив з багатьма людьми, з якими я спілкуюся і досі. Студент-журналіст - це якийсь особливий студент, з абсолютною власною «кашею» в голові і зі своїми поглядами на життя. Так само на факультеті я побачив дуже оригінальних викладачів, які запам'яталися на все життя. ФСЗМК - це десятки особистих історій, які залишаються з тобою назавжди. Хочу побажати, щоб факультет і далі залишався «місцем збирання» оригінальної молоді, адже ФСЗМК - це не кабінети і аудиторії, а люди.

Ганна Скороспелова, редактор ТРК «ЕНТС», випускниця 2009 року:

Я взяла від факультету все, що можна було. ФСЗМК - це скарбничка можливостей, і хто хоче, той візьме та скористається. Я вдячна викладачам, моїм янголам-охоронцям, до яких можу звернутися завжди, хоч і закінчила університет давно. Я все життя в журналістиці і ніколи не шкодувала про це. Протягом навчання на факультеті викладачі були чесними і вимогливими, я без рожевих окулярів йшла на роботу і саме тому не мала розчарувань в професії.

ФСЗМК я бажаю якомога більше

приводів пишатися студентами та випускниками!

Альона Дрига, головний редактор сайту «49000.com.ua», випускниця 2011 року:

Вища освіта - це завжди певний рівень. Рівень культури, який не згорає і залишається з тобою назавжди. Спеціальність «журналістика» - це величезний пласт знань з історії, культурології, літератури і мов. На ФСЗМК нам розповіли і показали, яким повинен бути журналіст і що таке журналістика, продемонстрували, як це працює в ідеальному світі.

Я і сьогодні вдячна Богу, мамі і моїм викладачам, що в 2006-му році обрала журфак. Саме там я познайомилася з яскравими, незалежними, творчими людьми, і тепер я пишаюся знайомством із ними. Для всіх нас ФСЗМК став відмінним майданчиком для самореалізації, пошуку себе, розвитку.

Я широко бажаю ФСЗМК і його студентам якомога більше таких проєктів, як «Гончар ТВ», студентське радіо, студентські газети і журнали. І, звичайно ж, довгих років життя факультету, здоров'я і успіхів нашим викладачам.

Катерина Супрун, редактор сайту «skrypin.ua», випускниця 2011 року:

На ФСЗМК я закохалася у Францію, навчилася думати та зустріла найкращих друзів.

Мої побажання: головне, особливо для факультету журналістики, - бути сучасним. Будьте не просто альма-матер, а розвивайтесь разом з країною!

Катерина Маркова, продюсер громадського ТБ «Запоріжжя», випускниця 2012 року:

ФСЗМК найбільше бажаю осучаснення. Не знаю, як там справи зараз, але хотілося б, щоб студентів не мучили історією української літератури так сильно, щоб на факультет приходили ті, хто дійсно хоче пов'язати життя з журналістикою, і щоб більше випускників ставали справжніми професіоналами своєї справи та гордістю української журналістики.

Мargarита Волошина, Project Manager в PR-агентстві «PlusOne», випускниця 2012 року:

Факультет навчив мене вчитися самостійно (пардон за тавтологію), добувати і цінувати знання - як найдорожчий свій життєвий ресурс. Факультет дав мені впевненість у собі, у власних силах, навчив чітко формулювати цілі і йти до них. І це все - крім дружби, прекрасних спогадів про студентське життя, найцікавіших лекцій.

Рідному ФСЗМК хочу побажати максимальної автономності, можливості дати студентам якомога більше практики. Ну, а окремо викладачам - реалізації найсмисливіших й найцікавіших методик. І гарних студентів, звісно.

Ганна Давиденко, продюсер програ-

ми «Іжа, я тебе люблю», випускниця 2012 року:

Факультет мене виховав як фахівця і людину, подарував мені багато прекрасних друзів, з якими ми разом багато років. Я від широкого серця бажаю процвітання та нових талановитих студентів.

Наріна Волнянська, журналіст сайту «056.ua», випускниця 2014 року:

10 років тому я вирішила, що буду працювати журналістом, і саме тоді визначилася: стану студенткою журфаку ДНУ.

Ніде правди діти: коли була абітурієнтом, носила рожеві окуляри і думала: «Нас всіх навчать тонкощам тв-журналістики!». Так тривало, поки не потрапила на навчальну практику та змогла все побачити зсередини. Тоді я дуже розчарувалася, адже на ті роки факультет не мав стільки спецтехніки, як сьогодні, і знання давав дуже поверхнево.

Однак, я любила ФСЗМК і люблю досі. Мені хочеться, щоб він зростає і розвивався; щоб лекції проводили люди, які вже встигли поринути в професію журналіста; щоб, піднімаючись на 5-6 поверх, ти потрапляв у внутрішній світ журналістики.

Артем Куля, журналіст на каналі ICTV, випускник 2015 року:

Факультет допоміг мені розширити ерудицію, виробити власну позицію, стати мислячою людиною та отримати перше уявлення стосовно світу медіа, його історії та правил.

ФСЗМК та студентам бажаю побільше практики. Сумісно переглядайте ТВ-сюжети, слухайте радіо, читайте статті в аудиторії, інакше загальне уявлення так і залишиться загальним уявленням.

Всеволод Прокоф'єв, журналіст телеканалу «Рудана», Кривий Ріг, випускник 2016 року:

Чесно кажучи, моє навчання на журфаці є тією чи іншою мірою випадковістю. Якби не заборона батька вступати на філологію (мовляв, це не чоловіча справа), я б зараз спокійно вивчав третю чи четверту мову. Однак, опинився я саме на журфаку, і анітрохи не шкодував. ФСЗМК - це те місце, де я захотів стати журналістом, де я зрозумів, як бути хорошим журналістом, де я став журналістом, і водночас де я зрозумів, що ті знання, котрі я тут отримав, варті більшого, аніж вкладання їх у тексти чи сюжети.

Що головне на факультеті - викладачі тут люди. Перш за все люди і друзі, а вже потім - чудові фахівці і все інше. Пам'ятаю випадок: Оксана Вікторівна Кирилова відмовилася виставити мені оцінку за лонгрід, бо в ньому не було посилає на джерела. Наче дрібниця, проте вона хотіла, щоб робота була ідеальною, і вирішила ось так на мене вплинути, бо знала, що я ледцять, і інакше б не ворушився навіть з тими посланнями. Хочеться, аби так було і далі, бо це класно, коли викладачі зі студентами на одній хвилі. Саме за це я люблю наш ФСЗМК, і нехай так буде завжди!

Анастасія ГЛУЩЕНКО
Валерія ЯРОВКІНА

ЗА ТА ПРОТИ: чи потрібен диплом для успішної кар'єри у ЗМІ?

Представники дніпровських ЗМІ висловили свою точку зору стосовно наявності диплома у людини, що бажає працювати у сфері журналістики. У наш час можна зустріти все більше і більше журналістів, які не мають диплома. Як наслідок, виникає запитання: «А чи потрібен взагалі диплом, щоб стати гарним спеціалістом?» Відповісти на нього нам допоможуть керівники відомих регіональних ЗМІ, які люб'язно погодилися поділитися з нами своїми власними поглядами стосовно журналістської освіти.

Олександра Євдокимова, головний редактор відділу новин 51 телеканалу:

Я стажуюся з першого курсу, а працюю - з другого. Працювала і в газеті, і на телебаченні. Зупинила все-таки свій вибір на ТВ, і в цій галузі я вже близько півтора року. На 4-ому курсі я займаю посаду головного редактора відділу новин і пробувала бути ведучою.

Для того, щоб стати справжнім журналістом, потрібна практика, і чим раніше ви почнете - тим краще.

Стосовно диплома скажу, що, поки ти вчишся, можна влаштуватися і без нього. Будь-яка практика буде корисною і допоможе зрозуміти, чого саме ти хочеш від журналістики. Може, навчачись на журфаку, в душі ти - маркетолог. Але в подальшому диплом може дуже знадобитися. Принаймні, я

в це вірю. Разом з тим, я вважаю, що журналістика - це стиль життя, це робота, яка вимагає тебе 24/7. Справжній фахівець - це синтез реальних знань і професійних навичок, підкріплених дипломом.

Христіна Венгеляускайте, власний кореспондент телеканалу ICTV:

Я працюю в журналістиці з 4 курсу ДНУ. Відразу потрапила на 11 канал - разом з однокурсницею Юлею Брик вели програму, потім перейшли в новини. Відпрацювала 1,5 року - і мене запросили на ICTV.

З приводу диплома - складне питання! Журналістська освіта для роботи в журналістиці не особливо потрібна. У мене є багато колег з нацканалів, які не його не мають.

У моєму випадку навчання зайвим не було. Предмети, які я вивчала на нашому курсі, стали в нагоді: історія, мови, географія, література! Це неймовірно розширило кругозір! Моя велика подяка викладачам та факультету!

Ольга Палій, головний редактор «Zabeba.lv»:

Журналістом я почала працювати з 16 років, але диплом отримала на факультеті української філології у ДНУ. Це не завадило мені побудувати успішну кар'єру у журналістиці. Мене ніколи не просили показати диплом, коли я влаштувалася на роботу, і я сама, коли вже стала керівни-

ком, також не звертала увагу на його наявність. Для мене важливо бачити зацікавленість та жагу до роботи, а професійні якості я перевіряю за допомогою написання текстів та тестів, які зможуть показати мені, на що ця людина здатна. Я дотримуюся позиції, що зовсім необов'язково мати диплом журналіста, щоб стати успішним, тому що на власному досвіді зрозуміла, що журналістом може стати будь-хто, якщо сильно цього бажає.

Ольга Юдіна, головний редактор «БюроUA»:

Я працюю журналістом 10 років, з першого курсу НГУ, де я навчалася на факультеті інформаційних технологій. Спочатку це була університетська преса, після - місцеві новинні ресурси, і врешті-решт прийшла у розвіддальну журналістику, якою займаюся вже 5 років.

Можу з упевненістю сказати, що для якісної роботи в ЗМІ журналісту потрібен не диплом, а бажання, працьовитість і інтерес до постійного навчання, вдосконалення навичок, безперервної самоосвіти. Одна з моїх співробітниць не має диплома взагалі, проте, об'єктивно, на порядок краще розбирається в професії, ніж ті журналісти, що мають декілька дипломів. Важливо розуміти, що журналістика - це щоденна праця, самовдосконалення, а зовсім не «свято», як, на жаль, вважає (як показує практика)

Мати чи не мати диплом?
Автор: Марія ТУКАНОВА

велика кількість випускників, що шукають роботу в ЗМІ. Чим більше сил і прагнення вкладеш до журналістики, тим швидше станеш професіоналом.

Наталія Магда, головний редактор 34 каналу:

Я навчалася на факультеті ЗМІ, спеціальність - «Журналіст-міжнародник», звходила до першого випуску цієї спеціальності. Журналістом почала працювати одразу після закінчення нашого факультету, у прес-службі міського голови Дніпра. Потім працювала в інтернет-виданні, прес-службі Укрпошти, і ось уже близько 10 років - на 34 каналі. Ось тут - справжня журналістика! Зараз очолюю інформаційний департамент телеканалу, по суті - головний редактор.

Стосовно диплома - спірне питання. Я сама - дипломований журналіст, але, чесно кажучи, не можу сказати,

що закінчивши факультет і маючи диплом, відразу все вміла. Скоріше, навпаки. У той же час у мене є маса прикладів, коли люди без спеціальності і диплома журналіста стали блискучими і успішними журналістами. Зараз до нас на канал приходять студенти нашого факультету на практику. Я бачу, всі вони однаково погано розуміють, що таке справжня журналістика. Цьому не можна навчити у ВНЗ. Найважливіше - чи є бажання у людей вчитися на практиці. А ще важливо розуміти: журналістика - це не професія, це спосіб життя! Це коли ти в усьому бачиш і відчуваш інформацію, коли сприймаєш життя навколо не просто як світ, а як картинку для сюжету. Ось тоді ти журналіст. І не важливо, чи є у тебе диплом!

Анастасія ГЛУЩЕНКО
Валерія ЯРОВКІНА

МАШИНА

*Середина 90-х років
XX століття.
Перший склад
викладачів
факультету*

*Володимир Дмитрович під час вручення
диплома*

*Нікітіна Ірина Михайлівна – кандидат
філологічних наук, доцент. Викладала
історію зарубіжної журналістики та
культурологію.*

Володимир Дмитрович

*Бикова Надія Михайлівна – доцент,
кандидат історичних наук,
знайомила студентів з історією
української журналістики*

*Бойко Алла Анатоліївна – доктор філо-
логічних наук, професор. Знайомила
студентів з історією російської
журналістики та основами
журналістської діяльності*

*Екзаменаційна комісія, захист дипломних робіт,
1996 рік. Другий випуск спеціальності
«Журналістика»*

*«Учитель, поет, мастер» – так називали
Буряка В.Д. колеги та студенти*

*Колесніченко Тетяна Віталіївна –
кандидат філологічних наук,
доцент. Викладала історію російсь-
кої літератури та основи PR*

*Спирін В'ячеслав Федорович.
Відомий студентам як викладач
спеціального курсу з преси*

*Буряк Володимир Дмитрович – доктор
філологічних наук, професор. Викладає теорію
журналістської творчості*

*Люди, без яких
неможливо уявити
наш факультет*

Світлина: з особистих архівів С.В. Демченко, О.В. Гудошник, А. Опалатенко; YouTube-канал «ДНУ ім. Олеся Гончара ФССМК»; <http://vk.com/club59940376>; <http://vk.com/club785036>

1991

Прийняття рішення про створення спеціальності «Журналістика» в ДДУ

1996

Створення факультету

1996

Створення спеціальності «Міжнародна інформація»

1997

ФССМК почав готувати спеціалістів «Менеджменту організацій»

1998

Створення кафедри менеджменту ЗМІ, реклами й PR

ЧАСУ ФСЗМК

Кожного дня ми маємо можливість спілкуватися з тими, хто стояв у витоків нашого факультету

Всі вони різні, так само, як і їх студенти, але разом ми - Факультет систем і засобів масової комунікації. Дякуємо за вашу плідну працю!

Катерина МОИСЕЄНКО, Валерій ДРИГОЛА

2002

Створення спеціальності «Видавнича справа та редагування»

2007

Спеціальність «Менеджмент організацій» трансформувалася в спеціальність «Реклама і PR», яка у свою чергу ввійшла в напрям «Журналістика та інформація»

2008

Початок функціонування навчальної лабораторії комп'ютерних технологій

2015

Створення факультетського радіо «Honchar FM»

2016

Створення факультетської газети «Гончар Інфо»

Катерина КОВАЛЕНКО

Типові ознаки 1 та 4 курсу у різних ситуаціях

Мабуть кожен із Вас неодноразово помічав різницю між старішими та молодшими студентами університету. Але особливо вона помітна саме між першим та четвертим курсом. Наша редакція підготувала добірку ситуацій, в яких можна побачити ту саму різницю.

Ранок
1 курс
7:01: Потягнувшись, студент першого курсу намагається відкрити очі та тягне руку до будильника. Він бачить, що на ньому вже 7:01 і з криком «Я проспав!» біжить на кухню за чашкою кави.
4 курс
10:03: Дзвінок будильника, який уже вкотре намагається хоч якось розбудити студента, й досі чути на першому поверсі гуртожитку. Студент дивиться на годинник з думкою: «Ви що, з глузду з'їхали?» , знову вимикає будильник та продовжує подорожувати по країні Морфея.

Запізнення
1 курс
Микола з побоюванням заходить в аудиторію:
- Ігор Васильович, вибачте, будь ласка, я запізнився. Можу зайти?
- Богданов, це що таке? Що ви собі дозволяєте? – суворо відповідає викладач.
4 курс
8:30: «Ще можна поспати півгодинки».
9:00: «Ще 15 хвилин сну нікому не завдять!»
9:15: «3... 2... 1... Старт!»
9:45: «Так, я уже в універі, тільки не могу зрозуміти, чому нікого не має... Ось розклад. Сьогодні у нас середина – день самостійної підготовки? Серйозно?»

Перша пара
1 курс
8:05: Першокурсник Валерій, як той Геракл, намагається встигати за лектором, виділяти головне у лекції; постійно перепитує викладача та старанно виводить букви у своєму зошиті:
- Вибачте, повторіть ще раз? - просить студент.
- Ну що тут незрозумілого? Нормативно-формалістична концепція. На наступну пару підготуєш реферат, - відказує викладач.
4 курс
8:06: А в аудиторія № 533 як пуста-

ля - нікого. На пару прийшли викладач та декілька студентів, які дійсно готові працювати.
Інші залишилися вдома, бо не збираються витрачати час на університет. А навіщо? Вони вже і так працюють на каналі.

На парі
1 курс
На годиннику 9:01. Студент з великим портфелем біжить на пару, бо якщо він запізниться, то буде знову «привидом»:
- Миколо Олександровичу, можна? – стурбовано запитує Сашко.
- Що ж, ти у нас сьогодні знову «привид», але можеш сідати, - спокійно відповідає викладач та продовжує читати лекцію.
Засмучений Сашко дістає з портфеля декілька зошитів і починає швидко записувати конспект. Його зовсім не бентежить власний почерк, який неможливо прочитати. Він у будь-який час може взяти конспект у товариша , який «люб'язно» дає списувати.
4 курс
Сівши за парту, студент починає шукати ручку, якої звісно ж, у нього немає. Відібравши ручку у сусіда, він дістає товстий зошит та намагається сконцентруватися на тому, що розповідає викладач. За чотири роки навчання студент став справжнім Гераклом: він навчився встигати за кожним словом викладача, бо екзаменати скоро, а списати ніхто не дозволить та паралельно малювати квіточки і хмаринки, щоб конспект виглядав гарно та акуратно.

Викладач запізнюється на пару
1 курс
Олена:
- Та вже п'ятнадцять хвилин пройшло, давайте сходим у деканат, скажемо, що викладача немає , можливо нас відпустять?!
Інші студенти:
- О, гарна ідея!
- Все, я зараз буду, - спотикаючись через поріг, дівчина побігла до деканату.
4 курс
Викладач ніколи не запізнюється. Завжди запізнюються саме студенти четвертого курсу. Бо після безсонної ночі зранку хочеться поспати на 5 хвилин довше. На жаль , ці «п'ять» хвилин перетворюються у цілу годину.

Шпаргалка
1 курс
Тільки уявіть! В аудиторії чу-

но пісню Henry Mancini «The pink Panther Theme». Студент Анатолій намагається непомітно дістати малесеньку шпаргалку, де від руки, дуже мілким,але розбірливим почерком, написана відповіді на його білет. Справді весела картина?
4 курс
На четвертому курсі шпаргалка – це смартфон і мобільний інтернет. Та інколи настільки лінх воювати з провайдером та чекати відповіді від Гугла, що ти просто напружуєш мозок та все вдається і без неї.

Підготовка домашнього завдання
1 курс
Вимкнений комп'ютер. Телефон у автономному режимі. Максим намагається знайти потрібну інформацію у книзі, яку він взяв в бібліотеці. Хлопець паралельно починає планувати, який предмет він бути вчитити наступним і міркує, скільки часу йому знадобиться.
4 курс
Останні два тижні до сесії – це той самий час, коли ти спиш по 5 годин максимум і пишеш, пишеш, пишеш. Це така супер здібність кожного студента – робити все в останню мить та в найкоротші строки. Непогана практика перед майбутньою роботою журналіста.

Дар'я МІЗІКІНА

Чому мене до тебе тягне?
Чому мене до тебе тягне?
Чому хочам я не сплю?
Чому кохаю до нестями?
Чому я так тебе люблю?
Як сталося так, що я, без сили, тобі віддався вже давно?
Лише до тебе думка лине, але мені вже все одно.
Заради тебе підіймаюсь, перемагаю йду для тебе, нових висот я досягаю, збираю зірки прямо з неба.
Мов повний бовдур, я вночі ні сна, ні світла не жалію, пишу закохані листи.
Всі думають, що я хворію.
А вранці я без задніх ніг біжу скоріше їх віддати.
Матуся каже: «Ти б приліг...», для тебе ж маю працювати.
Спитають: «Як ти ще живий без сну, без їжі? Мабуть, містика?»
Я посміхнусь і відповім:
«Для неї все. Для журналістики!».

Катерина КОВАЛЕНКО

ТЕСТ «ЯКИЙ ТИ ЖУРНАЛІСТ?»

Креативний, швидкий, розумний, комунікабельний, цікавиться політичною ситуацією в світі - саме таким має бути журналіст згідно з загальним уявленням. Впізнав себе? Чи, може, з'явилися сумніви? Не панікуй! Наш тест допоможе з'ясувати, журналіст ти чи ні.

1. Вам потрібно написати цікавий матеріал. Яку тему оберете?
*) Екстремісти у парку ДНУ;
-) Молодь за здоровий спосіб життя;
+) «Вконтакті» заборонено.
2. Ви стали свідком корупції з боку викладача. Ваші дії?
+) Сфотографувати і почну шантажувати викладача;
*) Проведу власне розслідування та напишу статтю на цю тему;
-) Розкажу мамі.
3. Вдалий журналістський матеріал - це...?
-) Стаття, що сподобалася Оксані Вікторівні чи якомусь іншому викладачу;
+) Стаття, від якої у захваті друзі, одногруппники, родина;
*) Стаття, що набрала найбільше лайків в соціальній мережі.
4. Продовжить цитату: «Новачок завжди повинен починати з...»:
+) теорії;
-) сніданку;
*) оригінальності.
5. Вам потрібно взяти інтерв'ю у Змія Горинича, проте він не йде на контакт. Як знайти з ним спільну мову?
+) Візьму його за лапу - це викличе довіру;
*) Скажу йому, що ми дуже схожі, адже я також іноді відчуваю себе трьохголовию;
-) Приховаю, що я журналіст, і дістану інформацію нечесним шляхом.
6. Вам потрібно зняти репортаж, присвячений поганим кліматичним умовам. Часу обмаль, а на шляху трапляється бабуся, яка прохає допомогти зняти котика з дерева. Ваші дії?
+) Лаконічно поясню, що не маю часу;
-) Швидко допоможу, а потім продовжу свою роботу;
*) Скористаюся ситуацією та залізу на дерево знімати kota, додавши трохи лайфу у сюжет: «Коти ховають-

ся від негоди на гілках!».
8. Коли краще починати писати матеріал?
*) Оразу після події;
-) Краще взагалі не писати, дурня ж вийде;
+) Вночі, або коли з'явиться натхнення.
9. Який заголовок для матеріалу оберете?
-) «Викладачі обурені поведінкою студентів»;
+) «Викладачі зійшли з глузду!»;
*) «Вакханалія у стінах університету!».
10. Як влаштуватися на роботу до редакції?
-) Розповісти, що ти - найпрекрасніший з найпрекрасніших журналістів;
+) Пофліртувати з головним редактором;
*) Продемонструвати свої попередні матеріали.

Ключ до тесту:
Більшість відповідей (*):
Ваше кредо: «Там, де не пройду – пролізу!». Ви не боїтеся праці і вмієте чітко розставляти пріоритети. Ви відповідально та рішучі, завжди знаходитеся у центрі подій. Проте, коли події немає, ви влаштуєте її самі, не порушуючи при цьому журналістської етики. Ваші матеріали легко сприймаються і мають родзинку. Мабуть, бути журналістом - у вас у крові.
Більшість відповідей (+):
Інтуїтивно ви відчуваєте, в якій ситуації знаходитеся і як треба себе поводити, але вам не вистає практики та знань. Можливо, вам варто почитати більше літератури, присвяченій своїй майбутній професії, або ж спробувати влаштуватися до редакції стажером (тільки не за допомогою флірту з редактором!). Скоріш за все, ваші матеріали пікантні та не залишаться без обговорень, проте, закінчатся ці обговорення позитивно для вас чи ні – невідомо.
Більшість відповідей (-):
Людина ви, може, й непогана, але журналіст – так собі. Здається, ви трохи помилилися під час вибору професії. Вас або змусили цим займатися, або журналістика - просто не ваше, або тест - повна дурня. Однак, наша порада: займайтеся тим, що вам дійсно до душі.

Анастасія СОЛОД

«БАТЬКИ ТА ДІТИ»,

або як «випросити» п'ятірку на сесії

Овен: Ймовірно, в цьому місяці Вам захочеться мандрувати. Тож, навіщо чекати та відкладати відпочинок на потім? Ставте всім залики та швидше у відпустку!

А студентам на замітку: чим швидше Ви все здасте, тим швидше в Вашій записці будуть бали. Ви ж не хочете бути чемомодом без ручки: викладач Вас і покинуть не зможе, бо наукова ступінь заважатиме, і тягнути на відпочинок такий вантаж не матиме бажання. Тому пришвидшуйтеся і всі завдання виконуйте вчасно!

Тельць: Для Тельців червень – місяць співробітництва. Чим більше Ви будете спілкуватися та взаємодіяти з іншими, тим легше та краще буде працювати. Вам вдасться бути настільки врівноваженим та спокійним, що всі проблеми та завдання будуть вирішуватися з неймовірною легкістю! Навіть набридливі студенти, які будуть бігати за Вами хвостиком, не зіпсують Ваш настрій.

Студентам також радимо співпрацювати з викладачами. Не бійтеся підходити та питати, як можна отримати додаткові бали, чи яким чином виправити свою ситуацію. Згадайте народну мудрість: «Вовка бояться, в ліс не ходити».

Близнюки: Цього місяця Ви як ніколи будете впевнені в собі та рішучі. Допомога інших Вам ні до чого, оскільки впоратися з усією роботою можете самостійно. Також не втрачайте можливості одним махом вирішити купу маленьких проблем.

Студенти! Читайте уважно! Не заставляйте з заликами або екзаменами. Це може закінчитися для Вас незадовільно, а про успіх на сесії і годі буде думати. Краще все зробити за раз та здати всі завдання вчасно, щоб потім промовити: «Доббі може бути вільним».

Рак: Зірки радять Вам цього місяця ставитись до всього позитивно.

Так, можливо будуть клопоти, які намагалися збити Вас з пантелику. Але не треба впадати у відчай – все мінає. Сесія закінчиться, студенти роз'їдуться і Ви зможете спокійно видихнути, а не ховатися від них по закутках кафедри.

А студентам-Ракам зірки пропонують швидше перебирати своїми малесенькими клішнями, аби якомога скоріше здати всі роботи і тим самим підняти власний настрій й дати можливість спокійно видихнути викладачам.

Лев: Цього місяця Вам треба проявити неспірний ентузіазм до всього, що б Ви не робили. І це не завжди буде супроводжуватися добрими відгуками. Але не звертайте уваги – наприкінці всіх проектів зможете побачити, що попрацювали на славу! Заліки, сесія, загалом, увесь цей «ураган Катріна» - швиденько пройде через це «стихийне лихо» та насолоджуйтесь своєю плідною працею.

Студенти, ви можете бути спокійними тільки в тому разі, якщо у Вас все гаразд з балами. Що ви кажете? Не гаразд? Тоді «біжить Форест» хвостиком за викладачем та здавайте все, що тільки можете здати.

Діва: Зірки прогнозують Вам неабияку терплячість. Втім, ця риса вже

Автор: Світлана Юрченко

стала традиційною у Вашій поведінці. Але не треба власним терпінням зловживати: для всього є свої обмеження. Краще трішки відпочиньте перед сесією, аби з новими силами розібратися з купою паперової роботи і вислухати плач та благання студіонусів.

Студіонусам зірки радять зробити все у строк та без затримок, оскільки в цій справі треба бути максимально обізнаним. Днем пізніше – і незалік!

Терези: У цьому місяці все піде так як Ви планували. Ніщо не зіштовхне Вас з наміченого шляху, навіть літня сесія. Зірки прогнозують, що саме зараз Ви будете тяжіти до прекрасного, шукаючи нахнення й у підсумкових роботах студентів. Саме завдяки такій всеохоплюючій гармонії Вам вдасться подарувати і собі, і підопічним чудове літо без перекладань. Тому, студентам-Терезам на замітку: шукайте гармонії з викладачами й хай буде з Вами сесія

на п'ятірки.

Скорпіон: У цьому місяці Вам треба залишатися спокійним. Незабаром сесія, тому не нервуйте, коли побачите неймовірну чергу студентів під вікнами своєї оселі. Вони ж як тінь: йдеш за ними - тікають, а від них - доганяють.

А щоб не втратити рівновагу, перевагу надайте саме тим справам, які роблять Вас щасливим – чи то довготривалим пішм прогулянкам, чи то міцному здоров'ю сну. Студентам ж варто поквартитися зі здачею своїх боргів – Скорпіони-викладачі не дуже люблять, коли їх будять.

Стрілець: Вас просто переповнює енергія! У цьому місяці Ви будете віддавати усього себе як на роботі, так і вдома. Результат від ваших зусиль буде просто неймовірним – отримаєте все, чого так довго прагнули.

Навіть на екзаменах та заліках Вас не покине жвавність, і тому своєю 100-відсотковою увагою Ви обдаруєте кожного. Тож, любі студенти, готуйтеся ретельно, щоб уникнути перекладань. Це буде зовсім не складно, адже давно відомо, що студентська голова як торба – що побачить, те й сховає.

Козеріг: Червень для Вас буде клопітним. Вам доведеться виконувати величезну кількість додаткових

завдань, а ще розширити своє коло знайомств, корисних у майбутньому. Тож, обов'язково розплануйте свій графік, і тоді все буде під Вашим всеосяжним контролем.

Студентам також краще притримуватися графіку та здавати усі роботи на визначений термін. Козеріг-викладач не буде чекати на Вас вічність – у нього на другу годину запланований званий обід.

Водолій: У червні Вашим найкращим другом буде точність. Така дбайливість до цифр допоможе Вам у всьому – від збереження дорожнього часу до накопичення фінансів.

Студентам також варто взяти це на замітку. Відомо, що студент, як тесляр – що схоче, то й вирубає, але Водоліям не потрібна «вода» у екзаменаційних роботах. Тож, спирайтеся лише на факти і тоді Водолій неодмінно поставить Вам бажаний бал.

Риби: Вам час мобілізувати усі свої сили та розібратися з паперовою роботою, яка тягне на дно і не дозволяє вивільнитися. Найшвидший спосіб позбавитися хоча б її половини – це не вчитуватися у письмові роботи студентів, а одразу ставити п'ятірки до заліков. Також у червні не забувайте про гумор, не дивлячись на «заліково-сесійну лихоманку». А за помилки в екзаменаційних роботах (якщо все ж вирішили їх прочитати) краще не знижуйте бал. А нащо? Краще переведіть все в жартівливу історію і повеселіть колеги на кафедрі.

Студентам-Рибам зірки пропонують підтримувати компанійський дух з викладачами, а не мовчати «як риба об лід». Таким чином Ви налаштуєте їх на прийнятний лад і бажаний бал отримаєте без особливих зусиль.

**Аліна ВОВКОБОЙ
Анна ТРЕТЯК
Вікторія ДУЛІНОВА**

«ФСЗМК навчив мене думати не лише як піарщик, а й як рекламіст та журналіст»

Про специфіку роботи на телебаченні з перших вуст

Анна Давиденко, колишній бренд-менеджер і продюсер тревел-шоу «Орёл&Решка» та піар-агент фестивалю «The Best City.UA», а сьогодні – телевізійний продюсер тревел-шоу «Еда, я люблю тебя!» та піар-агент українського співака Володимира Дантеса, знає, яких зусиль треба докласти, аби після закінчення вишу вже мати мішечок досвіду за плечима. Анні відомо, як не змарнувати свою молодість, адже сама вона вчасно усвідомила, що зведення фундаменту майбутньої кар'єри варто починати ще у студентські роки.

Анно, наскільки складно для Вас було визначитися з вибором спеціальності в університеті?

Обрати спеціальність я змогла доволі-таки легко. Мені подобалося писати ще школяркою. Вже у 9 класі зрозуміла, що хочу займатися журналістикою. Якраз тоді, коли настав час для вступу до вишу, у Дніпровському національному університеті ім. Олеся Гончара на факультеті систем і засобів масової комунікації (далі – ФСЗМК) з'явилася спеціальність, що готувала фахівців із реклами та PR-менеджменту. Мене зацікавив цей напрям, тому довелося буквально перенести папери для вступу зі стопки з напрямком «Журналістика» на новонароджений «Реклама та зв'язки з громадськістю». Власне, про це рішення я жодного разу не пошкодувала.

У чому відчували нестачу в період навчання на ФСЗМК?

Мені хотілося, аби у нас було більше крутих практик, які б приходили до нас для того, щоб прочитати лекції й своїм прикладом надихали студентів на подальший розвиток. Тому, коли я закінчила університет, почала працювати і стала достатньо успішним спеціалістом, то запропонувала читання своїх лекцій для студентів ФСЗМК. Зі своїми авторськими лекціями про піар та масові івенти приходила двічі. Хотілося б частіше, але робота зобов'язує. За допомогою своїх лекцій я прагну розповісти студентам, як усе відбувається у реальному житті. Піарщики – одна із найбільш затребуваних професій. Спеціальність неабияк цікава й варта певних зусиль для її освоєння. Проте піар – це практика, а не теорія.

У якому напрямку зараз рухається PR-індустрія?

Якщо спостерігати за сьогодишніми трендами, то можна визначити, що піар рухається в бік діджиталу (ред. – цифровий). Адже всі останні вдалі кейси з піару, так або інакше, пов'язані з інтеграцією в діджитал процеси.

зани з інтеграцією в діджитал процеси.

Анно, у який спосіб Ви намагалися розвиватися у своїй спеціальності, поки були студенткою?

Я зрозуміла одну просту річ: основне завдання піарщика – знаходити потрібні контакти. Мені потрібні були реальні знання від практиків, тому я часто відвідувала різноманітні конференції, де знайомилася з цікавими персонами. Я слухала їхні лекції, ставила питання, брала їхні візитки та додавала у друзі в соціальних мережах. Тоді було дуже важливо підтримувати зв'язок із ними й дізнаватися масу корисної інформації. Це допомогло мені як у навчанні, так і у формуванні себе як професіонала.

Як змінювалися Ваші погляди щодо бажаної кар'єри в процесі навчання?

Під час навчання, мабуть, ніяк. Поки ти студент, увесь час пізнаєш дещо нове. Воно виглядає навпроти красивим та прикольным. Коли ж я познайомилася з практиками, вони пояснили мені, що не все так весело, як гадається. Вже після закінчення університету я зрозуміла, що таке суворая реальність. Я мріяла працювати у політичному піарі. Мені здавалося, що це – найвища ступінь, найцікавіший різновид піару, котрий може існувати. Я практикувала політичний піар, проте, сказати по-правді, це не так круто, як очікувалося.

З якими труднощами зіткнулися під час пошуку роботи після отримання диплому?

Ніколи не мала подібних проблем. Ще студенткою я телефонувала до різних компаній, приходила туди й намагалася працювати. Я говорила роботодавцям, що погоджуюся працювати безкоштовно, перекладати папери, аби тільки отримувати справжнє знання. В 2012 році я уже була членом піар-команди музичного фестивалю «The Best City.UA». Отож,

При шаленому ритмі життя хвилини релаксу з ароматною чашкою кави ніколи не будуть зайвими
Фото: Альона Бут

Гумор – невід'ємна частина робочого процесу (разом з Регіною Тодоренко)
Фото: Дмитро Комісаренко

після закінчення ВУЗу в 2014 році мала доволі-таки непоганий досвід і відразу почала повноцінно працювати.

Анно, що могли б розповісти про свою професійну діяльність?

Спочатку я працювала піар-агентом фестивалю «The Best City.UA». Після цього, протягом двох років була бренд-менеджером і продюсером тревел-шоу «Орёл&Решка». На сьогодні я – піар-агент українського співака Володимира Дантеса. Також стала телевізійним продюсером тревел-шоу «Еда, я люблю тебя!», котре можна знайти на російському телеканалі «Пятница». Ще я співпрацюю з різними зарубіжними музичними фестивалями.

Які казуси траплялися під час зйомок тревел-шоу?

Не можу назвати це казусом, проте нещодавно під час зйомок в Узбекистані нас затримала поліція. Ми не мали офіційної акредитації в закритій країні, тому добу провели у в'язниці, де вирішували питання з представниками Міністерства закордонних справ, аби нас відпустили. В результаті нашого ведучого та двох операторів судили й ми були змушені терміново залишити країну.

Хто із членів знімальної групи є джерелом позитиву?

Жартувати й розігрувати один одного полюбає вся знімальна група. Наші ведучі у минулому були акторами гумористичних шоу таких, як «Comedy Club», «Убойная лига», «КВН», тому на знімальній площі завжди чути жарти та сміх.

Що заряджає Вас енергією під час роботи?

Сам робочий процес наповнює

мене енергією: я подорожую різними містами та країнами, кожен три дні – щось нове, цікаве та захоплююче. Це мотивує на подальшу роботу й додає наснаги, аби удосконалити продукт своєї діяльності.

Створенням яких проектів пишастесь найбільше?

Є два проекти, за які відчуваю гордість. Перший – фестиваль «The Best City.UA». В 2014 році я стала повноцінним піар-директором фестивалю. Наша команда доклала величезну кількість зусиль. Ми привезли більше 1 тисячі журналістів з усього світу. Про нас написали більше 5 тисяч українських та іноземних видань. Це був неймовірний успіх! Справжній прорив як для фестивалю – нововведення, який викликав питання щодо його просування, так і для мене – молодого спеціаліста. Другий проект – тревел-шоу «Орёл&Решка». За два роки моєї роботи бренд-менеджером ми отримали три премії «Телетріумф» (ред. – національна телевізійна премія України). Вперше за п'ять років існування шоу! Як на мене, це колосальний результат!

Чи могли Ви похизуватися великою кількістю друзів?

Друзів у мене, дійсно, було і є чимало. До цих пір вважаю, що комунікабельність – одна із найсильніших моїх сторін. Знаходити потрібних людей у потрібний час, використовувати ці контакти й, таким чином, добувати цінну інформацію – найцінніші вміння успішного піар-агента.

Анно, як складалися відносини з викладачами під час навчання?

Дуже теплі. Викладачі любили нашу групу, бо ми були старанними, нам подобалося навчатися, й усі

були на своєму місці. До цих пір я з любов'ю згадую Ірину Станіславівну Бучарську, завдяки якій я відкрила багато цікавих речей. Вона показала мені якісний глянець, дала зрозуміти, що його можна і треба читати. Виявилось, що у ньому набагато більше життя, аніж у будь-якому громадсько-політичному виданні. Я з усмішкою пригадую наше спілкування з Світланою Анатоліївною Івановою. Вона завжди змушувала нас рухатися вперед: возила по різноманітним курсам й чекала від нас максимальної кількості цікавих практичних кейсів. Не можу не згадати Марію Валеріївну Бутиріну. Вона одна із тих, хто завжди з радістю допомагає своїм студентам та щиро вірить у кожного з них. Цих трьох викладачів я просто обожнюю! Завдяки їм я дізналася безліч особливих тонкощів своєї спеціальності.

Кого з викладачів побиювалися?

Пам'ятаю, як на першому курсі страшилася викладача історії. Подійкували, що Коломоєць Юрій Іванович «з'їдає» своїх студентів, а скласти іспит з його предмету – завдання не з найлегших.

Настільки стресовим для Вас був період сесії?

Стресу, як такого, я не відчувала. Навчання мені подобалося, тому іспити не лякали мене. На всяк випадок, при собі були папірці з написаними від руки відповідями. Хвилюватися було нічого. Щоправда, пригадую, два рази мені все ж таки довелося перекладати англійську. А так – сесія завжди проходила успішно.

Анно, за що Ви могли б подякувати ФСЗМК?

Увесь період навчання був захоплюючим та цікавим. Моя група, старостою якої я була, часто брала участь в усіляких івентах та конкурсах університетського масштабу. Ми вміли дружити й гарно проводити своє дозвілля. Завжди підтримували один одного та веселились від душі. З упевненістю можу сказати, що в мене була чудова група й найкращі викладачі. На факультеті зустріла багато людей, з якими й досі не припиняю спілкування, незважаючи на те, що значна кількість роз'їхалася по різним куточкам країни та світу. Та й сама я переїхала до іншого міста й багато подорожую. А ще ФСЗМК навчив мене думати не лише як піарщик, а й як рекламіст та журналіст, за що я йому безмежно вдячна.

Анна ВОЙТ
Світлина із власного архіву Анни

«Знаходити потрібних людей у потрібний час, використовувати ці контакти й, таким чином, добувати цінну інформацію – найцінніші вміння успішного піар-агента»

Непогода ніколи не стане на заваді здійсненню грандіозних задумів (разом з Валерієм Бєбко)
Фото: Юрій Стефаняк